

כל המנחות פרק ראשון מנחות

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

היבא בסוף המסכת

שיטה מקובצת

[illegible][illegible][illegible][illegible]

למה לי קרא לריכות אשם גזילות ואשם שפחה

לִיָּה לֹא מִסְתַּכֵּר יָבֹא לָהּ דַּרְשׁ
 וְיֹאמְרוּ מוֹתֵר לְשָׁנוֹת: חֲטָאָה
 כִּי חֲטָאָה הִיא. (ויקרא ה) מֵה
 וּלְהָ שֶׁלֹּא לְשִׁמְהָ: מוֹתֵרָה נִדְבָה.

מה לֵא"ר שמעון מֵ
 מחשבה דמינכרא לֵא
 דמינכרא הוא או דילֵ
 דכתיב יְוֹאֵת תּוֹרַת
 אֱמִיר ליה ¹⁶ כְּלוּם הִנֵּה
 כרבה לֵא מִשְׁנֵי לִיה
 כרבה לֵא מִשְׁנֵי לִיה
 תּוֹרַת הַחֲמֵסֵת כִּרְבֵּי אֵי
 קוּשִׁיא דִּרְבֵּי אַחָא בְּרִי
 חוּמָא וּמִנְחַת קְנָאוֹת;
 1) חֲמֵסֵת קְרִייה רַחֲמֵנִי
 וְלֵא יִתֵּן עֲלֶיהָ לְכוּנָה
 מִנְחַת קְנָאוֹת מִנְלֵן דִּתֵּן
 2) ¹⁶ מִנְחַת קְנָאוֹת מִן
 קֶאֱמֵרַת 3) מוֹכֵרֵת עֵל
 כְּתִיב יְוֹאֵתָהּ נָתַן לְכֵב
 מִה חֲמֵסֵת מוֹתֵרָה גִּ
 מוֹתֵרָה נִדְבָה וְכִחְמֵסֵא
 שְׁלֵא לְשִׁמְהָ אֵת מִנְחַת
 לְשִׁמְהָ אֵלֶּיָּהּ מִן
 לְשִׁמּוֹ דְּגַמְרֵן עֵין עֵין

ואין דנין עונו מעון
 ט' תנא דבי ר' ישמעאל
 זו היא שיבה זו היא
 עונו מעון דשמיעת
 יניד ונשא עונו אלא
 למותר נרבה הוא ה
 גזירה שוה למחצה
 וי' * ושחט אותה לחמא
 שלא לשמה פסולה
 לשמן בין שלא לשמן
 חוטא ומנחת קנאות
 מנלן חטאת טעמא
 היא ה"ג הא כתיב ב
 כתיב ביה הוא י'
 הקמרת אימורין הוא
 אשם לא נאמר בו ה
 אימורין הוא עצמו
 כשר ואלא הוא למה
 רב י"א * אשם שניתק לו
 לשום עולה י' ניתק אי
 הוא בהיותו יתא: א
 שקמצה שלא לשמה
 להחיר ולא החירה וכן

ה' דלישחטיה צהדיא לשם עולה
תשכר: דאמר קרא הוא צהויסו
וייריה אין נאכלין: להסיר. חדש:
ר למנין מירות טהרה כדכתיב
דאשויים יפלו וגו' (במדבר ו):
אשם

ל ילפלו שאר תעלות מיינה
 פספסא בפ"ק דזנח' (גס ו' עס)
 תעל וננחת קנולת דמעל דרד
 קריבה ולעט תודה לזל נזיר
 זול אלל שכתב הו עס ש' עס
 ש' מעורע מכפך שקליס ווא
 דאשכתא ענלמא הו: א
 נמוכזה שמה לה אשם הו (וי)
 א" (הו) קרב ואין תמורה
 ש' ע' ג' דגמירי ושהו
 אשם ש' ע' ג' דגמירי דכל ששה
 ש' ד' ע' ג' דגמירי דכל ששה
 חוק אלו דברים (ד' ע' ג')

נורע ת"ל הוא וא"ת לנבי מאי מרכה
ה חרופה פשיטא דהא כתיב כהו איל

חמאת קרייה רחמנא. ל
דזנחיס (דף ס:)
דשמעמין לא קאי אלא יליף
תנא דבי רבי ישמעאל.5. נכסין

מא דר' שמעון משום
פסלה והא מחשבה
ממעא דר"ש משום
למנחה וזבח לא כתיב
לסוף דעתו של ר' אבוי
משום קושיא דאבוי
משום ¹³ קושיא וזאת
לא משני ליה משום
דרכא: חזין ממנחת
כשלמא מנחת חוטא
¹⁴ לא ישים עזי שמן
הטאת היא וגו' אלא
תנא קמיה דרב נחמן
דה גרבה א"ל שפיר
כתיב בה וכתטאת
לשאת את עון העדה
בה אף מנחת פגאות
מה הטאת פסולה
פגאות פסולה שלא
שם יהא פסול שלא
הטאת דנין עון מעון
גאי נפק מינה והא
ישיב הכהן ויבא הכהן
יאה ועוד לימר עונו
קול דכתיב ¹⁵ אם לא
גמרי גזירה שוה
מרי וכי תימא ¹⁶ אין
דחמא גבי הטאת

אותה לשמה כשירה
אבל כל קרשים בין
בשרים אלא מנחת
הפסולי שלא לשמן
אי משום דכתיב ה
היא ^דאשם נמי הא
ההוא הוא לאחר
יכתיב ^ככרתניא אבל
אלא לאחר הקטרת
ולא הוקטרו אימורו
ה"ל כדכר הונא אמר
ינייה ושחמו סתם כשר
לא ניתק לא אמר קרא
דירב מנחת העומר
סולא ^ההואיל ובאת
אתה אומר באשם נזיר
ראשם

(ג) אינן ל"א כשירין למה הן בל כשרין ואינם מרצין דאשה עולתה ואשם נמי קרב למה נשיא הוה אמינא חטאת נשוי לדמים כגון מפרש שמי ח לשהמה אבל שעיר נשיא דהוי

[illegible]

שמואל מאיוורא דהא במנחת קנאות
סיירי גבי קרבן דכתיב בהוא ודבי

טעם אז לא היה צריך ללמוד בפ"ק
דשמיעת הקול צמה הולד וצמסקנא
המדמיון הוא: **מא** נפקא מינה הא
דס (מולין ד' פה) ופרק קהמספלת ב"ח (נדה

דף כג:) משיי בלא מדמיו לוי יליפי
לפי שהג"ש מחמשתו זו את זו אבל כאן
ואוריו' צ"ל פיר' הורה כהן (דף ט:) דלפ"ש
לדורו (דף יד:) דרשי' לכו (דף יג:) למחריבו
והיה' דרש' התכלת (לקמן ד' מה: וסס)
שקול גבי כבשים מעבדין את הלהם
(לא) וגמר ג' נגס ידיו מיהו ולא גמר
ידיו ומפניהם והתם מליץ למליץ
תרוויחו דלהם וכבשים מעבדין זה את
זה וכן בפ"ד דנמוס (דף ה:) לא
מכחי' שאדדי דמאי' דלפ"ש דמן האב
ולא מן האם או דמן האם ולא מן האב
מיקרי אחווה: **ל"גמר** עינו סעונו
דשפי'ת הקול. אפי' דשמיעת הקול
גופא יליפי' צמה הלז בפ"ק דזנחסי
(דף ה:) דכתיב הו' פכר חסדן קומנו
(וזכיס דף נה.) אי פכר הלמד בבני'
אז חזר ומלמד בג"ש ולא איפשיטו
מכל מקום פריך שפיר ללגמר עינו
מעונו דשמיעת הקול או נפש חסדא
דכר הלמד בבני' אז אין חזר ומלמד
בג"ש (י' מהמה דבהריות פרק הורה
כהן (דף ט:) ע' יליף דלא מיימי' אסם
תלי' אלא עול פסק מלאת קציעה
בג"ש דנחמר אסם כנאסם תלי' ונאמר
ואשמו בצבור ואדריה יליף עונו
מעונו דשמיעת הקול דעולה יורד
דא דכעי למימר (י' דמותרת נדבה
הוא דגמרי' (י' לא) קא יבפי' דכ"ה
דשנועות (דף י') אשכחנא דיליף
שפיר דראש דש' ל"ב מעון עונו:
האמת מעטא כמא דרתי' ביה
דאי. צממה דרובי

משה דלפין עיבובא בחטאת
דכתיב דהוה הוה בלן ופברק קמא
דזכור (דף י:) בפי מקומות ^ל רבי
לעזרז אומר דהוה השם אמר לו
רבי יהושע חטאת נאמר דהוה
בשמייהו כי עד חטאת טעמא
מאי דכתיב הוה הוה וימיה דהם
בההוי פירקא ^ל (סא י:) אמר חון
מן הפסוק והטעמא ^ל יליף מקדשו
אחריו ומיך הוה חיים דחד לחטאת
שחטתה ^ל טעם עולה חוה לחטאת
^ל שחטתה לגס חטאת נזיר ומאורע
וקאי לפירושו איז מלי פריך לעיל
דלשם חטאת נזיר ומאורע חטאת
כדריה ומההוה משום דכתיב חטאת
חורה חטאת חורה אחת לכל
חטאות ויש דהוקים דכתיב דריש חטאת
לעכב היינו הוא דכתיב בשמייהו
משום דהחטאת בפי' דכתיב (דף כ.)

ואמרין מזניו בבאין לאחר מיתה שהם
הנביאים טעמיה ומתה יצילו יורשיה
ורו ויהי א"ל לאו דכתיב דלאו בשערי
דקרא גופא אל קרבה מותרה דכתיב
ואתם לאחריות הוא דפסל רחמנא שלה
והוא גופיה קרב עולה למותרו ליחסר
מגזיא ועוד י"ל דלאו דטעמא אחא
אלה הוא דרשנין הכי ד"ה קודש [ואו]
יבטורין. והא דכתיב י"ל קודש קדשים
דזבחים (נא וס) פירש בקונטרס דלא
הוא ואע"ג דכתיב אש הוא אש אש
הוא גבי אש מותר כי הטעם י"ל כאש
הוא שמע דכתיב דכתיב לאחר הקטרת
אלו קדשים (תמורה ד' י"ז) במלמיה דרבי
הוא ועוד דכתיב דרש ליה למעוטי
ימיה אחא כבר לעולה הוא אמרין
מיתא אחא במלמיה אלז דעידע
אש שמח עליו או שנחפרו

י לא כחוב הוא במקום עבודה וחירץ משי"ח דגוי ו
את קרבונו וגוי וא"ת והא כחוב כי כחטאת האשם

א מ"י פ"ה מהל' פסוק"ת
הל"ח:
ב מ"י פ"ד מהל' פסוק"ת
הל' טו:

[illegible][illegible][illegible]

ואייל דלא דרשינן אלא

[illegible]

1.2

 Torah-Box.com

Total-Box.com

diffusion du judaïsme aux francophones

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com